

faa en ny Handelschef, finde det højt mærkeligt, om man vilde lovbinde, paa hvilket Grundlag han skal lede denne Handel. Hvad der er udtalt i Ændringsforslag Nr. 14, er alt sammen, saa vidt jeg kan se, gode og sunde Betragtninger over Handelens Ordning, og jeg tvivler ikke om, at med det solide Grundlag, disse Regler have i den Kommission, der har behandlet disse Forhold, er det Principper, som ville blive gjorte gældende i en Instruks for Handelschefen, men at lovbinde til det for de kommende Aar finder jeg er ganske udenfor den Maade, hvorpaa vi ellers tage paa den Slags Ting.

Af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag er der efter min Mening kun et, der gaar ud paa noget, som det, hvis man var enig om det, kunde være naturligt at fastslaa i en Lovparagraf. Det er Ændringsforslaget om, at Valgret og Valgbarhed skulle tilkomme enhver uberygtet grønlandsk Erhverver over 25 Aar, som ikke er straffet eller i de sidste Aar har modtaget Fattighjælp. Men jeg vil ærligt sige, at af andre Grunde end den ærede Ordfører har jeg ganske vist ikke kunnet slutte mig til denne Ændring. Den vilde betyde, at vi faktisk gav almindelig Valgret til enhver 25-aarig Grønlander, thi hvem vil ikke kunne hævde, at han er Erhverver? Det er ikke blot Sælfangerne, der ere Erhververe (*Zahle*: Hvis der nu var Kapitalister?). Ja, hvis der var en Kapitalist, vilde han ogsaa under en eller anden Form kunne godtgøre, at han er Erhverver. (*Zahle*: Nej). Jo, der kunde være baade det ene og det andet Omraade, hvor han ved Siden af at være Kapitalist kunde hævde sig som Erhverver. Denne Ændring vilde derfor være at fastslaa almindelig Valgret for enhver 25-aarig Grønlander, og det forekommer mig, at er der noget, vi have Indtryk af, er det det, at moden dertil er den grønlandske Befolkning endnu ikke.

Det forekommer mig derfor, at det er fuldstændig rigtigt, at man her har bevarer det Grundlag, som hidtil har været gældende for Forstanderskaberne, en ganske almindelig Valgret, der ikke er begrænset til Aar, men begrænset til, at Vælgeren skal være Familieoverhoved. Det er nemlig ikke alle Erhververe, men alle Familieoverhoveder i Grønland der have Valgret. Endvidere er der jo saa den Bestemmelse, at Valgbarheden er begrænset til Sælfangere, da Grønlanderne nu en Gang have den Opfattelse, at mandige ere kun Sælfangerne, medens de betragte som

Pjalte alle, der ikke ere eller have været Sælfangere. Det kan derfor være ganske naturligt, at man foreløbig lader Valgbarheden begrænse til disse.

Naar man har været i Tvivl om eller har ment, at det vilde være vanskeligt senere at faa dette forandret ved Forhandling med Landsraadene, fordi Sælfangerne formodentlig ikke ville fraskrive sig den Forret, de have til Valgbarhed, saa tror jeg, det er urigtigt. Det er navnlig i Længden Vælgerne meget mere end de valgte, der bestemme, i hvilken Retning Udviklingen skal gaa, og Valgretten er ikke begrænset til Sælfangerne, men til Familieoverhovederne, altsaa til dem, der i Virkeligheden ere Forsørgere i Grønland.

Overfor Ændringsforslag Nr. 16 ønsker jeg at sige, at naar det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen) særlig motiverede det med, at han vilde, at Koncessionen ikke skulde kunne gives uden ved en Lov, saa vilde jeg finde det meget upraktisk. Vi have her til Lands en meget naturlig Maade at sikre Forstaaelse om Koncessioner paa, idet Ministeren forhandler med Finansudvalget og som Regel aldrig uden dets Tilslutning giver en Koncession. At forlange en Lov for hver Koncession er noget, som hverken overfor Grønlanderne eller i andre Forhold vilde være naturligt.

Med disse Par Bemærkninger skal jeg anbefale, at man slutter sig til de af hele Udvalget stillede Ændringer.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan tiltræde samtlige de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag, og jeg takker Udvalget for den Tilslutning, det i det hele har givet Lovforslaget. Jeg skal kun gøre nogle enkelte Bemærkninger til et Par af de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Under Nr. 12 er der foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter Handelsvirksomheden i Grønland og Besejlingen af de grønlandske Kolonier inden 3 Aar efter Lovens Stadfastelse skulle henlægges under Handelen. Dette har jeg haft nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa, og jeg vil gerne i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser bemærke, at mine Betænkeligheder have ikke saa meget ytret sig af Hensyn til Besejlingen som navnlig af Hensyn til, at Ledelsen af Handelsvirksomheden i Grønland inden 3 Aar skal overgaa til en ny Mand, der maa antages at være ukendt med Forholdene i Grønland. Det ærede Medlem for